

Godt drikkevand

– sådan sikrer vi drikkevandsressourcen
til kommende generationer

**Danske
Vandværker**

STYRKET GRUNDVANDSBESKYTTELSE

DANSKE VANDVÆRKERS MÆRKESAGER

Fakta:

- En opgørelse fra GEUS viser, at der det seneste år (juli 2020-juni 2021) er fundet pesticidrester i over 50 pct. af drikkevandsboringeres indtag. I 14 pct. af indtagene over grænseværdien på 0,1 mg/l.
- I det nationale massescreeningsprogram ledte Miljøstyrelsen i 2020 efter 415 pesticidstoffer i borer til grundvandsovervågning. I tre af borerne fandt man rester fra pesticider, det aldrig har været tilladt at anvende i Danmark.
- Ifølge Miljøstyrelsen har antallet af tilladelser til vandrensning været stigende, så det nu er over halvdelen af kommunerne, der har givet tilladelse til videregående vandbehandling.

Styrket kortlægning

Følsomme områder

Over årene har der været en del politisk fokus på de sundhedsmæssige effekter af pesticider fra landbruget. Selvom landbruget er underlagt udbredt regulering og kontrol, er en styrket beskyttelsesindsats fortsat nødvendig. Fremover er det især vigtigt at have fokus på at beskytte de mest følsomme områder mod nedsivning af forurenende stoffer som pesticider og nitrat.

Områder med særlige drikkevandsinteresser

Samtidig er udpegningen af områder med særlige drikkevandsinteresser (OSD) forældet og bør opdateres, så man prioriterer beskyttelsen af de vigtigste områder.

Vi foreslår:

- Udvikling af metoder til at forudsige pesticidfølsomhed på lerjorde
- Styrket kortlægning af pesticidfølsomme områder på lerjorde.
- Opdateret udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser (OSD-områder).

Vi foreslår:

- Mere viden om uønskede stoffer og deres sundhedsmæssige konsekvenser.
- Et moderne godkendelsessystem for kemikalier f.eks. baseret på "non-target"-analysemetoder og med fokus på både pesticider, biocidstoffer og PFAS.
- Etablering af flere VAP-marker (testmarker), der repræsenterer flere jordtyper.

Et moderne godkendelsessystem og flere VAP-marker

I dag bliver nye pesticidprodukter risikovurderet på danske forsøgsmarker (VAP) for at teste deres tilbøjelighed til at sive ned i grundvandet. Men fund af nye og hidtil ukendte stoffer i grundvandet viser, at der er behov for et udvidet godkendelsessystem, som ikke kun tager højde for allerede kendte problemstoffer. Ellers risikerer vi om 20, 30 eller 40 år at stå med endnu flere rester af uønskede stoffer i vores grund- og drikkevand.

Mere viden, regulering og kontrol med forurenende stoffer

Ingen sprøjtemidler i private haver

I bynære områder er der behov for at beskytte vores drikkevandsboringer gennem et forbud mod brug af pesticider i private haver. Private parcelhusejere skal ikke kunne bruge Roundup og andre produkter, der udgør en potentiel risiko for grundvandet – særligt hvis de ikke benyttes forsvarligt.

Vi foreslår:

- Forbud mod brug af sprøjtemidler i private haver inden udgangen af 2022.

Vi foreslår:

- Skærpet kontrol med brug af forbudte sprøjtemidler i landbrug og gartnerier.
- Bøder for indsmugling af ulovlige sprøjtemidler skal sættes op.
- For at nedsætte snyd, skal pesticidkontrol ske ved afgrøden på marken som supplement til traditionel kontrol af landmandens produkter.

Styrket kontrol med ulovlige stoffer

Forbudte sprøjtegifte siver stadig ned i grundvandet fra landbrug, gartnerier og private haver. Det skyldes blandt andet begrænsede ressourcer hos de relevante kontrolmyndigheder, som skal have flere ressourcer til opgaven.

Vi foreslår:

- Etablering af grundvandsparker, som finansieres gennem statslig fond på 7-10 mia. Kroner.
- Udvikling af renseteknologier, som er tilpasset brug på mindre og mellemstore vandværker.
- Vandrensning må ikke erstatte grundvandsbeskyttelse.

Grundvandsparker og begrænset vandrensning

Flere uønskede stoffer i vores grundvand, som vi bruger til drikkevand, udgør et voksende problem. Derfor er der behov for større beskyttelse af grundvandet i form af grundvandsparker, så de områder, hvor grundvandet dannes, sikres gennem f.eks. økologisk landbrug, skove og naturarealer.

Grundvandsparkerne skal på sigt dække 10-20 procent af landet. Det igangværende BNBO-arbejde med at beskytte områder, der ligger tæt på borer for drikkevand, vil kun dække ca. 1 procent af Danmarks areal.

På grund af flere fund af uønskede stoffer i vandet, vokser efterspørgslen efter nye typer af renseteknologier, men målet bør være, at de kun bruges i en midlertidig periode.

Nye teknologier til at rense vandet må ikke blive en sovepude på bekostning af en målrettet indsats med at beskytte grundvandet.

Markvandingsboringer og ubenyttede boringer udgør en forureningsrisiko

Der er meget få krav til indretning, drift og vedligeholdelse af markvandings- og private boringer. Der er ingen beskyttelseszoner eller krav om analyseprøver, og kommunalt tilsyn sker i yderst beskedent omfang.

Vandværkers boringer indvinder konstant i modsætning til en markvandingsboring, som typisk pumper meget store mængder vand på relativt kort tid. Det skaber store udsving i grundvandsspejlet og nedsænkningstragter, som bl.a. øger risikoen for nedsivning af nitrat og pesticider fra det terrænnære vand.

Det er kommunernes og ejerens ansvar, at sløjfning af boringer, der ikke længere benyttes, sker forsvarligt. Men ofte sker det ikke på grund af de økonomiske udgifter, der er forbundet med opgaven.

Vi foreslår:

- Gamle boringer skal forsegles forsvarligt.
- National og kommunale puljer til sløjfning af ubenyttede boringer i indvindingsoplande og ubenyttede brandhaner i byerne.
- Bedre kontrol af markvandings- og private boringer og førstnævntes påvirkning af grundvandsressourcen, særligt i indvindingsoplande for drikkevand.
- Inaktive brandhaner og boringer skal sløjfes forsvarligt, da de udgør en forureningsrisiko.

Ubenyttede brandhaner skal sløjfes forsvarligt

Ligesom ubenyttede boringer udgør også ubenyttede brandhaner en risiko for forurening ved at skabe "åbne sår" i landskabet.

De bør derfor sløjfes på forsvarlig vis.

Vi foreslår:

- Yderligere målrettet og miljøvenlig omlægning af pesticidafgiften, så de mest skadelige pesticider afgiftspålægges yderligere.
- Pesticidbelastningen skal nedbringes yderligere 20 pct. over de næste 10 år, målt ved indikatoren PBI.
- Der bør (gen-)indføres et mål for at nedsætte "behandlingshyppigheden", så der køres mindre på markerne.

Pesticidbelastningen skal længere ned

Vi skal hele tiden udvikle os bæredygtigt, hvor vi undgår sprøjtemidler, der risikerer at ende i grundvandet og dermed i vores drikkevand. Derfor skal pesticidafgifterne målrettes yderligere, så de mest skadelige pesticider har højere afgifter.

I den kommende pesticidstrategi bør der opstilles nye, ambitiøse mål for at nedbringe pesticidbelastningen.

Bred indsats mod uønskede stoffer i grundvandet

Ofte forbinder vi uønskede stoffer i grundvandet med "fortidens synder". For eksempel pesticidstoffer, der har været godkendt til sprøjtning af roe- eller kartoffelmarker i 70'erne og 80'erne, og som nu er forbudte. Men har vi reelt styr på, hvad der i dag ryger ned i vores grundvand med fare for at forurene drikkevandet?

Fakta:

Biocider

Biocider er ligesom pesticider en kilde til forurening af vores grundvand. Men der mangler viden for at kunne foretage konkrete risikovurderinger af biociders effekt på grundvandet.

Biocider findes for eksempel i alge- og svampebekæmpelsesmidler fra maling, træbeskyttelse, fliserens og byggematerialer (f.eks. tagpap).

PFAS

Der findes flere tusinde forskellige PFAS-forbindelser. PFAS er en forkortelse for perflourerede alkylsyrer, hvoraf de mest kendte forbindelser er PFOA, PFOS og PFOSA. Stofferne bruges bredt i industrien som smudsafvisende overfladebehandling af f.eks. tæpper og regntøj, imprægnering af papir og pap samt i belægning på teflonpander.

PFOS

PFOS er et flourstof, som tidligere blev brugt i brandslukningsskum. I dag er det forbudt at importere eller sælge PFOS eller produkter, der indeholder PFOS.

Biocider - en ny joker?

Myndigheder og den offentlige debat har stort fokus på pesticider fra landbruget. Men andre sektorer og kemikalier er også kilder til forurening af grundvandet. For eksempel alge- og svampebekæmpelsesmidler fra maling og træbeskyttelse, der indeholder biocider, og som kan være særdeles skadelige, hvis de havner i drikkevandet.

Vi foreslår:

- National biocidstrategi med fokus på at afdække konsekvenser for drikkevandet
- Biocid-task-force på tværs af myndigheder og med involvering af vand- og byggesektoren.
- Biocider og deres nedbrydningsprodukter skal være en del af grundvandsovervågningen (GRUMO).

Vi foreslår:

- National handlingsplan for PFAS.
- Nationale grænseværdier for PFAS i spildevandsslam.

PFAS - fortidens synd eller også nutidens?

PFAS-forbindelser er giftige for mennesker og miljø og er både kræftfremkaldende og hormonforstyrrende. De er også svært nedbrydelige og ophobes derfor i miljøet.

PFAS-stoffer i drikkevandet er derfor en stor risikofaktor. Dette afspejles i de meget lave grænseværdier, men stofferne bør slet ikke forekomme i det vand, vi drikker. Desuden er det vanskeligt og dyrt at oprense de forurenede områder.

Samtidig bør der være øget fokus på PFAS-stoffer fra spildevandsslam, når slammet bliver spredt på markerne, og PFAS derved kan trænge ned i grundvandet.

Bevar den decentrale model

Fakta:

Flere steder i udlandet har man set, at kommercielt ejerskab af vandforsyning har betydet, at produktionsanlæg og ledningsnet er blevet misligholdt, og priserne på vand er steget voldsomt.

Forbrugerejerskab holder derimod vandpriserne nede. Når ejer og forbruger er den samme, er man optaget af at holde priserne på et fornuftigt niveau, ligesom der er fokus på kerneopgaven: At levere rent drikkevand til forbrugerne.

- **Mindre vandværker har lavere priser**
Vores beregninger viser, at forbrugerne ved de kommunale forsyninger kunne have sparet 15 pct. over en 10-årig periode med økonomisk regulering (2011-2019), hvis de i stedet havde fået deres vand fra forbrugerejede vandværker.
- **Samme energieffektivitet**
En analyse fra Implement udarbejdet for Danske Vandværker viser, at energieffektiviteten er omtrent ens for både mindre forbrugerejede vandværker og store kommunale forsyninger. I analysen er der taget højde for ledningslængde og afstanden til forbrugerne.
- **Nemmere at inddæmme forurening**
Inddæmning af forureninger har langt bedre vilkår i en decentral struktur med relativt få forbrugere pr. enhed og nærhed til den enkelte forbruger.

Drikkevand er kritisk infrastruktur.

Demokratisk ejerskab skal bevares

Spørgsmålet om kommercielt ejerskab af den nationale infrastruktur er en løbende diskussion, hvor fordelene skulle være større investeringer i sektoren.

Men kapitalfondsmidler hører ikke hjemme i vandværkerne. Kommercielt ejerskab betyder profit til ejerne, som skal tjene penge på vandforsyningen. Drikkevandet, og ikke mindst grundvandet, tilhører os alle sammen og skal ikke kapitaliseres.

Frivillige vandsamarbejder og sammenlægninger frem for ny regulering

Den danske vandsektor er som de øvrige forsyningsområder vokset og udbygget i takt med udviklingen af velstanden og velfærden i det danske samfund. Det giver alle danskere lige og fair adgang til rent drikkevand. Risikoen ved mere regulering, konsolidering og kontrol af sektoren er, at forbrugerdemokratiet kvæles. Vandværker vil naturligt blive lagt sammen enten helt eller delvist, men det skal ske frivilligt, og hvor det giver mening for forbrugerne.

Skattelovgivning forhindrer samarbejde

Vandforsyning drives på basis af "hvile-i-sig-selv-princippet". Det betyder, at der ikke må tjenes penge på at levere vand, og derfor skal vandforsyninger som udgangspunkt ikke betale skat.

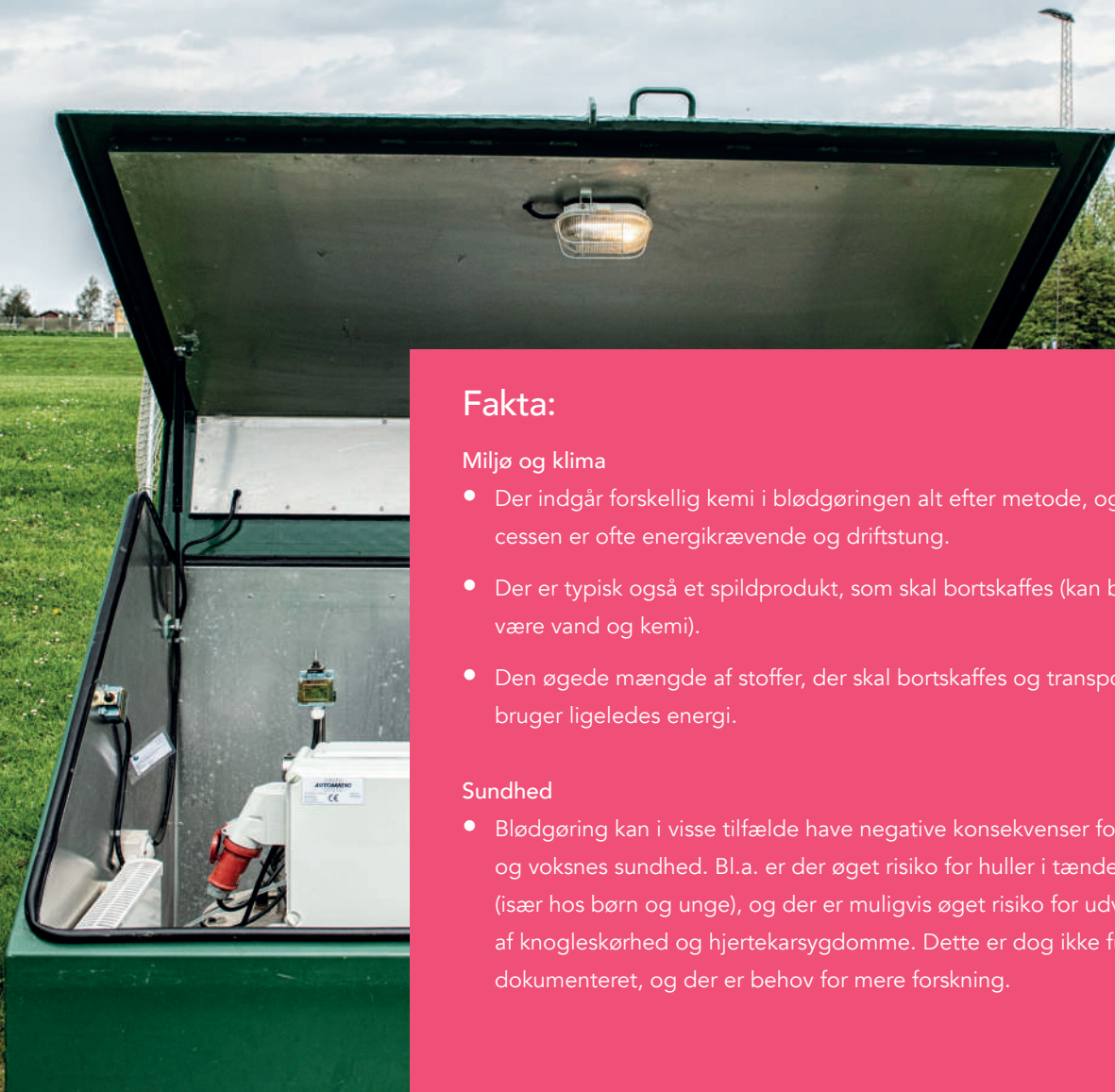
Men skattelovgivningen forhindrer, at vandværker kan samarbejde, da reglerne om såkaldt "sideordnet aktivitet" betyder, at et mindre vandværk bliver beskattet af alle sine aktiviteter, hvis det vælger at samarbejde med nabovandværket om administration og drift.

Vi foreslår:

Den decentrale model sikrer fælles ejerskab til drikkevandet, lokalt engagement og fokus på den grønne omstilling. Det gavner alle, også de kommende generationer. Derfor foreslår vi:

- Forsyning af drikkevand skal være en del af regeringens definition af kritisk infrastruktur.
- Drikkevand skal fortsat være demokratisk ejet og baseret på en decentral struktur med en blanding af forbrugerejede og kommunale selskaber, med plads til både store og små.
- Regeringen skal understøtte erhvervsdemokratiske virksomheder og forsyninger med afsæt i den pulje, der er afsat på Finanslov 2021, og med involvering af Tænketanken Demokratisk Erhverv. I stedet for at indføre unødvendigt bureaukrati og regulering, bør man vise tillid til forbrugerne og de lokale beslutninger.
- Reglerne for såkaldt "sideordnet aktivitet" skal ændres, så det bliver nemmere for mindre vandværker at samarbejde og undgå skattepligt af deres aktivitet.

Blødgøring – skal ikke reguleres oppefra

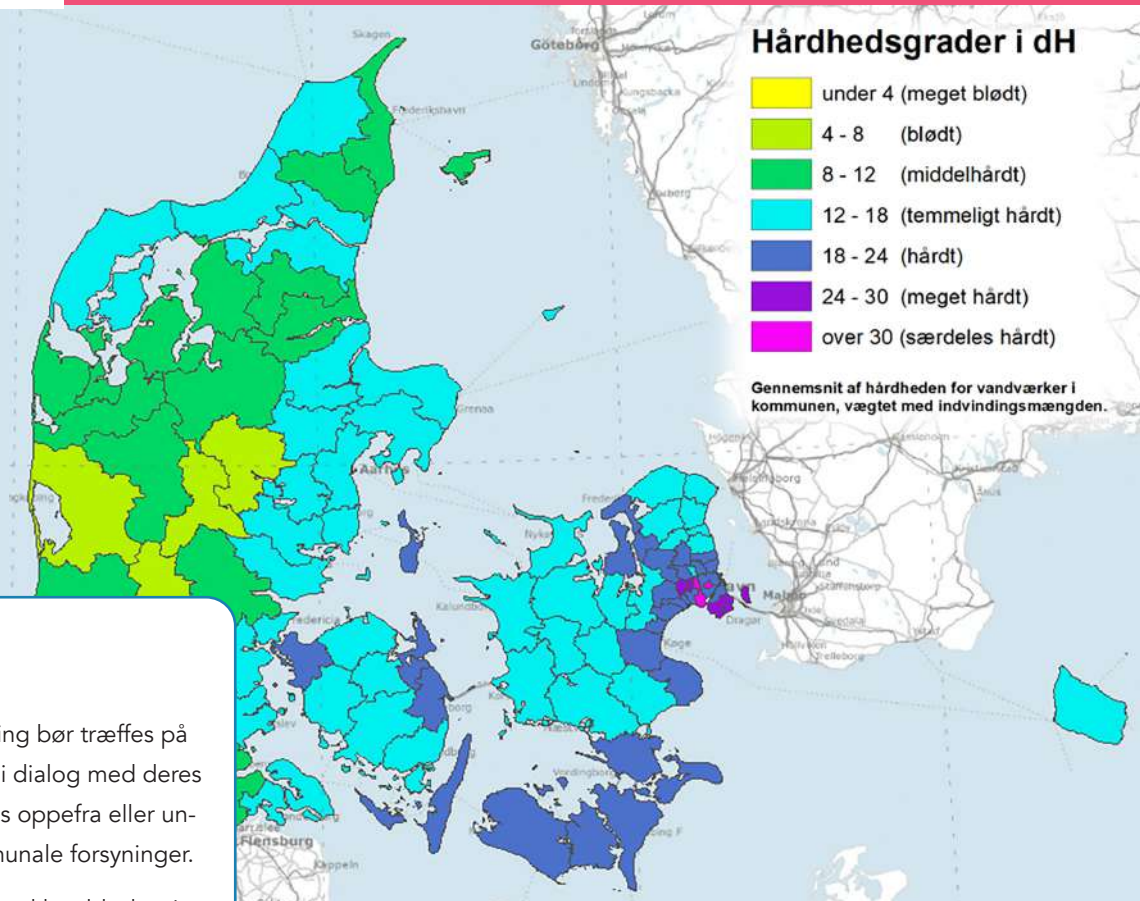
Fakta:

Miljø og klima

- Der indgår forskellig kemi i blødgøringen alt efter metode, og processen er ofte energikrævende og driftstung.
- Der er typisk også et spildprodukt, som skal bortskaffes (kan både være vand og kemi).
- Den øgede mængde af stoffer, der skal bortskaffes og transporteres, bruger ligeledes energi.

Sundhed

- Blødgøring kan i visse tilfælde have negative konsekvenser for børn og voksnes sundhed. Bl.a. er der øget risiko for huller i tænderne (især hos børn og unge), og der er muligvis øget risiko for udvikling af knogleskørhed og hjertekarsygdomme. Dette er dog ikke fuldt dokumenteret, og der er behov for mere forskning.

Vi foreslår:

- Beslutning om blødgøring bør træffes på de enkelte vandværker i dialog med deres forbrugere. Ikke dikteres oppefra eller under pres fra store kommunale forsyninger.
- Som en tommelfingerregel bør blødgøring kun finde sted i områder, hvor vandet er meget hårdt.
- Det følger af regeringens klimaplan for affald, vand og cirkulær økonomi fra 2020, at der skal udarbejdes en vejledning for central blødgøring på vandforsyningerne. Denne bør tage højde for, at der kan være ulemper for miljø og klima, og at teknologi og økonomi ved blødgøring skal være inden for rækkevidde for de mindre vandværker.

Fjernelse af kalk (blødgøring)

Det tiltaler mange forbrugere, at de med blødere vand uden så meget kalk kan spare energi og ressourcer på for eksempel rengøring af tilkalkede brusekabiner og kaffemaskiner.

Blødgøring af drikkevandet har dog nogle ulemper i forhold til miljø og klima samt forbrugernes sundhed. Desuden er der stor geografisk forskel på, hvor hårdt vandet er.

Styrk kravene til kvalitet og teknisk tilsyn på vandværkerne

Vi foreslår:

- Ensartede krav til indhold og varighed af kurser i drift og hygiejne samt afsluttende prøve og løbende opfølgning.
- En revision af vejledningen om kvalitets sikring af almene vandforsyninger, så der indgår en uddannelsesplan og uddybende beskrivelse af hvert af de 17 krav til uddannelsens indhold.
- Kurserne skal være godkendt af en relevant myndighed.

Styrkede krav til kvalitet

Uddannelse i vandværksdrift og hygiejne styrker kvaliteten i arbejdet på vandværkerne. Et højt kvalitetsniveau kan blandt andet ske ved at styrke indholdet i den obligatoriske kvalitetsuddannelse i drift og hygiejne.

Ensartet teknisk tilsyn med vandværker

Der er betydelig forskel på, hvor ofte de enkelte kommuner gennemfører teknisk tilsyn på vandværkerne. Nogle steder kan der gå helt op til fem år eller mere mellem kommunernes tekniske tilsyn, og det kan være et problem i forhold til at sikre tilstrækkelig høj kvalitet i vandforsyningen.

Vi foreslår:

- Revision af kvalitetsuddannelsen.
- Miljøstyrelsen skal fastlægge regler for et mere regelmæssigt kommunalt tilsyn på vandværkerne, så det i udgangspunktet skal foretages minimum hver 3. år efter f.eks. 3 år.

Skub i den grønne omstilling

Fakta:

Det varierer, hvor meget CO₂ en skov optager alt efter træernes alder og træarten. I en ny skov er CO₂-optaget lavt, men efterhånden stiger det, indtil træerne fældes.

Så mange tons CO₂ optager nyplantet skov over 60 år:

- 1 hektar skov med Douglasgran optager 447 tons CO₂
- 1 hektar skov med bøg optager 400 tons CO₂
- Et større vandværk, der planter ca. 50 hektar blandet skov, optager ca. 20.000 tons CO₂

Kilde: Samvirke og Dansk Skovforening

Finansiering af projekterne

Den klassiske model til finansiering af skovrejsningen er en "20-40-40-model".

- Vandværket (eller vandværkerne) betaler ca. 20 pct. (servitut på jorden om sprøjtefri drift)
- Staten ca. 40 pct. (opkøb og drift af jorden)
- Kommunen ca. 40 pct. (arealudvikling, rekreative formål mv.).

Vi foreslår:

- Det skal til enhver tid kunne betale sig at opsætte solceller og investere i grøn strøm samt indkøbe miljøcertificerede og energivenlige produkter mv.

Grønne løsninger og bæredygtig produktion

Ofte er der en investering forbundet med grønne løsninger, som skal kunne forsvares økonomisk overfor vandværkets forbrugere. Derfor vil bæredygtige og grønne indkøb og investeringer ofte være en afvejning mellem de økonomiske udgifter og hensynet til miljø og klima.

Det ændrer ikke ved, at man politisk skal sikre incitament for vandværkerne til at vælge grønt og bæredygtigt, f.eks. at det kan betale sig at investere i energieffektive løsninger og vedvarende energi.

Vi foreslår:

- Der afsættes en statslig pulje på 50 mio. kroner over 4 år på finansloven til skovrejsning ved forbrugerejede vandværker, hvor vandværkerne kan medfinansiere med yderligere 50 mio. kroner.
- Det skal være administrativt enkelt at søge om finansiering i den statslige pulje.
- Vandværker opfordres til at indgå samarbejde med private aktører og fonde, der yder støtte til skovrejsning.

Mere vandværksnær skov

Skovrejsning beskytter grundvandet og opsamler CO₂. Derfor er mange vandværker interesseret i at deltage i skovrejsningsprojekter.

Lodsejeren, som frasiger sig retten til at dyrke jorden uden brug af sprøjtemidler, skal dog have en erstatning. For mange mindre vandværker giver det mening at gå sammen om at etablere skov og derved få både fælles gavn af arealet og dele udgifterne.

Men udgifterne kan afhængig af vandværkets økonomi og den politiske vilje i kommunen være en barriere for især mindre forbrugerejede vandværker, som udover at rejse finansiering også skal stille en bankgaranti.

Grønt okkerslam

I dag bliver okkerslam fra vandværkerne grundlæggende betragtet som et affaldsprodukt, og flere steder betaler vandværkerne for at komme af med det. Det skyldes, at okkerslam indeholder forskellige metaloxider (fx jern, mangan og aluminium), som tilbageholdes i filtre på vandværkerne. Slammet kan dog også indeholde spor af arsen og andre tungmetaller, som er direkte kræftfremkaldende. Men okkerslam kan i visse tilfælde udgøre en ressource ift. grøn energi (biogas), hvor det kan erstatte andre produkter.

Vi foreslår:

- Som led i den cirkulære økonomi skal okkerslam så vidt muligt betragtes som en ressource i biogas- og rensningsanlæg, ikke som affald.
- Mere forskning i brug af okkerslam i biogasanlæg og lign.
- Okkerslam skal til enhver tid bruges forsvarligt og uden risiko for mennesker og miljø.

Bedre rammer for bæredygtig energiproduktion

Vi foreslår:

- Det skal være økonomisk mere fordelagtigt for vandværker at opstille solcelleanlæg og bruge strømmen til eget brug. Det kan løses ved, at vandværket kun betaler for den del af det kollektive elnet, som det benytter, svarende til den afstand, der er fra vandværket (forbrugssted) til det sted, hvor solcelleanlægget er placeret.
- Vandværket skal forpligte sig til at bortskaffe solcelleanlægget forsvarligt, når det ikke bruges længere.

Solcelleanlæg

Vandværker har de senere år fået bedre muligheder for at benytte strøm fra solcelleanlæg. Det kræver dog en tæt geografisk og brugs-mæssig sammenhæng mellem produktion og forbrug af strømmen, for at det er rentabelt. Hvis solcellerne ikke er placeret på samme matrikel som vandværket, men i stedet på nærliggende mark, skal de tilsluttes det kollektive elnet. På den måde kommer vandværket til at betale elafgifter og net-tariffer for at bruge det kollektive net, selvom værket selv producerer den grønne energi.

Mere eksport af vandteknologi og flere digitale løsninger

Fakta:

Danmark eksporterer i dag for ca. 20 mia. kroner vandteknologi og -rådgivning. Men den danske vandsektor kan stå endnu stærkere som globalt udstillingsvindue for vandteknologi og løsninger. Forsyning af rent drikkevand er et område, hvor Danmark kan agere foregangsland. Regeringens klimapartnerskab for affald, vand og cirkulær økonomi har sat som ambition, at eksporten skal op på 40 mia. kroner i 2030.

Mindre vandforsyninger har ofte den fordel, at der er kort beslutningsvej, og derfor kan det være nemmere at håndtere en innovationsproces i samarbejde med eksterne leverandører.

Big data og IoT (Internet of Things) er i vækst indenfor miljøovervågning og it-sikkerhed. Uanset om et vandværk har få eller flere enheder, der overvåger f.eks. forurening eller forsøg på hackerangreb, får et mindre vandværk opdateringer og data samtidig med alle andre vandværker i netværket. Derfor er der en stor gevinst i at stille data til rådighed på nye måder og bruge data intelligent.

De danske vandværker investerer og udbygger løbende deres produktionsanlæg - både på vandværket, i ledningsnettene og ved forbrugerne. De mange mindre og mellemstore vandværker står allerede i dag til rådighed, så leverandører og forskere kan teste ny teknologi og viden af. Det tætte samspil bør i de kommende år styrkes og danne fundamentet for fremtidens vandeventyr.

Det er helt centralt, at mindre vandværker har samme muligheder som store vandforsyninger for at deltage i udviklings- og innovationsprojekter.

Et fremtidigt fokusområde for vandværkerne er at bruge data intelligent og stille data til rådighed på nye måder, der skaber overblik og handlemuligheder. Investeringerne i data kan både styrke driften på vandværkerne og de mange danske leverandører af vandteknologi, som eksporterer globalt.

Vi foreslår:

- **Midler fra Danmarks grønne fremtidsfond.** Minimum 20 pct. af midlerne (5 milliarder kr.) fra Danmarks grønne fremtidsfond prioriteres til projekter inden for udvikling og udbredelse af vandteknologiske løsninger til tredjelande mhp. på at gøre eksport af vandteknologi til en dansk styrkeposition.
- **Eksport af den danske vandmodel.** Også mindre danske vandforsyninger bør agere udstillingsvindue ved besøg af udenlandske delegationer i Danmark eller i forbindelse med udviklingsprojekter i 3. lande, hvor der er behov for dansk know-how, og som i lighed med Danmark har en decentral vandmodel.
- **Ændring af reguleringen.** Mindre vandværker under 200.000 m³ skal have samme mulighed som store vandforsyninger for at deltage i udviklings- og innovationsprojekter, uden at de risikerer at blive skattepligtige af al deres aktivitet. Udviklings- og innovationsaktiviteter skal dog være udskilt fra kerneopgaven – at levere rent drikkevand til forbrugerne.
- **Gør Danmark til globalt digitalt fyrtårn på vandområdet.** Danske Vandværker ønsker endnu højere grad af samarbejde mellem vandværker og teknologileverandører inden for viden, innovation og teknologiudvikling. Samtidig ønsker vi at styrke og udbygge Danmarks position som verdensledende inden for bæredygtig og klimavenlig vandteknologi.
- **Innovationsalliance.** Potentialerne i Big data og IoT bør kortlægges og udvikles gennem en fælles innovationsalliance mellem de forbrugerejede vandværker, teknologileverandører, GTS-institutter og it-leverandører. Alliancen skal have fokus på miljø-, energi- og klimafordele og eksportmuligheder globalt for den danske vandsektor. Alliancen kan finansieres i et partnerskab mellem statslige og private midler.

Danske Vandværker er brancheorganisation for landets drikkevandsforsyninger, som leverer vand i både byer og på land i hele Danmark. Derudover tæller medlemsskaren også en lang række leverandør- og rådgivervirksomheder fra branchens industri.

Vores medlemsvandværker leverede i 2020 ca. 162 mio. m³ vand til ca. 1,1 mio. forbrugssteder. Det svarer til 45 pct. af det danske drikkevandsforbrug. I 2018 udledte foreningens medlemmer ca. 18.000 tons CO₂, hvilket udgør 8 pct. af vandsektorens samlede klimabelastning.

**Danske
Vandværker**

Solrød Center 20 C
2680 Solrød Strand

www.danskevv.dk
info@danskevv.dk